

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Vrchního soudu v Praze**, sídlem nám. Hrdinů 1300, Praha 4, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2017, č. j. 48 A 37/2017 – 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Praze, jímž soud postoupil věc Městskému soudu v Praze, který je dle něj k vyřízení věci místně příslušný.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána, přičemž shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Z § 40 odst. 2 s. ř. s. plyne, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Z doručenky založené na č. 1. 11 spisu městského soudu je zřejmé, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno v pátek 17. 3. 2017. Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti uplynula v pátek 31. 3. 2017, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem doručení rozhodnutí krajského soudu, který je určující pro počátek lhůty. Stěžovatel podal kasační stížnost osobně u Krajského soudu v Praze dne 3. 4. 2017, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro její podání. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.).

[6] Na tomto závěru nemůže nic změnit ani e-mailové podání zaslané stěžovatelem Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 3. 2017, neboť nebylo v zákonné třídenní lhůtě doplněno u soudu, u něhož bylo učiněno. K takovému podání soud nepřihlíží (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16).

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu